

Про етикет особливих випадків

- Слухай, Мартусю, дівчатка запропонували піти разом до театру на вихідних.
- Молодці. Я теж дуже люблю театр. Там, як ніде, можна пережити почуття і переживання героїв, плакати й сміятися разом з ними. А потім тобі стає невимовно радісно і легко. Ти відчуваєш, що духовно стаєш чистішим, кращим, більш готовим до порозуміння з іншими людьми. Взагалі у театрі так гарно! Декорації, костюми, освітлення! Нарядні ложі, повільно гасне світло в шикарних люстрах і так само повільно потім запалюється! У фойє в антракті можна побачити стільки гарних, усміхнених людей, чиї обличчя світяться щастям!
- Ти так гарно розповідала, що я, мабуть, не дочекаюсь до неділі!
- Похід у театр - серйозний захід. До нього потрібно підготуватися. Театр і дискотека - дуже різні речі. Слід правильно обирати вбрання. Я сподіваюся, до театру ти не одягнеш свою улюблену футболку?
- Ну, Марто, перестань. Я вже не маленька!
- Та це я так, про всяк випадок. Крім того, під час вистави не можна їсти і розмовляти.

- Як? Весь час?!

- Ні, мовчати потрібно тільки під час вистави. А ось у антракті можна поділитися враженнями, прогулюючись у фойє, можна зайти в буфет і перекусити, якщо батьки дадуть вам кишенькові гроші. Але це треба робити без поспіху. Дуже неприємно спостерігати за компанією підлітків, які зриваються зі своїх місць, щоб першими прибігти у буфет чи до гардеробу...
- Он як! В такому разі, ми краще підемо з дівчатами в музей чи бібліотеку. Там немає настільки суворих правил.

- Ти помиляєшся. Стриманість у вияві почуттів, повага до тих, хто прийшов набиратися мудрості, вміння говорити дуже тихо, але зрозуміло, не бігати і не кидати свої репліки щодо побаченого і почутого - дуже важливе для відвідувачів бібліотеки.

- Не може бути! Ти ще скажи, що існує етикет поведінки у магазині, басейні або книгарні...

- Етикет існує для всіх випадків життя, і для всіх громадських місць.

Бібліотека призначена не для групових культурних походів, а для індивідуального інтелектуального користування.

Тут потрібно спілкуватися тільки з бібліотекарем і книжкою, а не з подругою чи по телефону.

Інформацію потрібно шукати за спеціальними покажчиками.

Звертаючись до бібліотекаря, потрібно спочатку вибачитися, чітко сформулювати своє прохання, а потім неодмінно подякувати за увагу до себе.

У Мартусі своє розуміння дозвілля. Які інші види активного відпочинку можна порадити друзям Оленки?

Якими правилами етикету потрібно користуватися у громадських місцях?

Прочитай текст і дай відповіді на запитання

Всеволод Нестайко

ТЕАТР

(із повісті «Тореадори з Васюківки»)

Ми зайшли в театр і наче у школу на велику перерву потрапили: галас, метушня, біганина.

І все чогось малеча... Підійшли до каси, аж виявляється - зараз вистава для молодших школярів, учнів перших - четвертих класів. П'єса- КазКд.і

- Про царя? - жваво спитав я.

- Ні, про Червону Шапочку, - відповіла касирка.

Скривилися ми, та що поробиш, не йти ж додому, тим більше, що треба у фойє артистів побачити.

- Що ж, доведеться про Червону Шапочку дивитися, - сказав Ява.

Взяли ми квитки. Пішли. Розштовхуючи малечу, ходимо по фойє, дивимось на портрети.

- Хлопці! Здорово, хлопці! - чуємо раптом. Обертаємось на голос і бачимо Вальку. В білому платтячку, з великим бантом-метеликом на голові, вона стоїть, тримаючи за руку хлопчика-першокласника в синій шкільній формі.

- Я вас одразу впізнала, - радісно стрекоче Валька. - Ви давно в Києві? Ви з екскурсією приїхали, чи як? Ви самі чи з усім класом?

Я мовчу... Це його знайома, хай він і говорить. Але Ява теж мовчить. Ви б подивились на Яву. Він спершу зблід, потім почервонів, потім знову зблід, потім почав братися якимось плямами. Такого вигляду він не мав навіть тоді, коли торік провалився у старий колодязь.

Якраз продзвенів третій дзвоник, і всі заспішили в зал. Вистава почалася.

Ми сиділи у сьомому ряду. Валька - у дев'ятому. І Ява замість того, щоб на сцену дивитися, весь час штаньми стілець полірує і голову назад повертає - на Вальку зиркає.

- Голову скрутиш, доведеться задом ходити. -в'їдливо кажу я. Та він навіть і не глянув на мене.

А на сцені відбувалися різні казково-дитячі пригоди з Червоною Шапочкою, яку грала досить уже підтоптана товстенька артистка з писклявим голосом.

Підступний сухоребрый і довгоносий Вовк саме пробирався у двір до Бабусі, щоб з'їсти її. Моторна Бабуся рятувалася, як могла, -зводила барикади з меблів, бігала по всій сцені, жбурляла у Вовка глечики і каструлі.

А попід тином біля якоїсь будки була прив'язана справжня жива курка - єдина Бабусина худоба. І от під час дії курка заплуталась у шворці, якою була прив'язана, і почала битися. Захоплені боротьбою Вовк і Бабуся нічого не помічали. Всі з хвилюванням дивилися на бідну курку, яка, знесилена, вже ледве дихала, але що поробиш - не гукати ж, не зривати ж виставу.

■

Бачу - Ява крутиться, крутиться на стільці, наче йому жару в штани насипали, потім враз підвівся і пішов. Прямо по проходу до сцени. Я припиню. І зал припиню. І всі голови до Яви повертають, як на параді до генерала, що обходить війська. А Ява йде, іде, іде, піднімається на сцену, підходить до курки і починає її розплутувати. А артисти собі грають, ніби не помічають Яву, ніби його й нема на сцені. Ява розплутав курку і спокійнісінько пішов назад на своє місце. Тільки коли він сів, я почув, як важко він диха і як бухкає в його грудях серце. А через кілька хвилин Вовк з'їв-таки Бабусю і перша дія закінчилась. Завіса опустилася, в залі спалахнуло світло. Всі заплескали в долоні, причому більшість глядачів повернули голови і дивилися на Яву. І було незрозуміле, кому вони аплодують - артистам чи Яві. До нас відразу підбігла Валька.

- Ой здорово! Ой молодець! І як ти наважився! Я б ніколи не змогла. Ой молодець! - вона говорила голосно, навіть, по-моєму, надто голосно. Видно було, їй приємно, щоб усі бачили, що вона знайома з Явою. Вона пишалася цим. Звідусіль на Яву були спрямовані захоплені погляди. І коли ми вийшли в фойє, то весь час то тут, то там чули приглушені голоси: «Оцей! Оцей! Он він пішов! У білій сорочці!».

По-моєму, це було саме те, про що міг тільки мріяти Ява. Він був щасливий.

1. Пригадай свої найперші враження від відвідин театру і поділися ними.
2. Дай оцінку поведінці головних героїв.

Назви 3-4 загальні етикетні норми поведінки у громадських місцях.

У музеї.

Тобі дуже подобається картина, але ти не розумієш, що на ній зображено. У кого і як попросити про допомогу?

У районній бібліотеці.

З історії потрібно написати реферат і підібрати відповідну літературу. Як поговорити про це з бібліотекарем і попросити у нього про допомогу?

У кафе-кондитерській.

В продажі з'явилися нові тістечка. Розпитай про них у продавця.

У театрі під час вистави.

Поряд з тобою Петрик їсть смачний шоколад, що його рекламують по телевізору. Що ти йому порадиш?

У магазині.

Тобі дуже сподобалася обгортка нового шоколаду. А от чи смачний він усередині, як дізнатись?

Школа самовдосконалення

Перевір себе: Чи вмієш ти добре відпочивати?

Ти їдеш на відпочинок і у валізці є місце тільки для однієї книжки.

Що ти вибереш?

- 1. Комікси.*
- 2. Книжку за програмою із зарубіжної літератури.*
- 3. Детектив.*

Мама каже, що в машині є ще одне вільне місце. Ти:

- 1. Попросиш її взяти на відпочинок з вами твою подружку.*
- 2. Пропонуєш когось підвезти.*
- 3. Мовчиш - нехай дорослі самі вирішують.*

Напередодні поїздки на відпочинок ти:

- 1. Рано лягаєш спати.*
- 2. Довго перевіряєш всі речі.*
- 3. Йдеш у гості і повертаєшся додому пізно.*

Що таке для тебе відпочинок?

- 1. Бальзам для душі.*
- 2. Нудьга.*
- 3. Радість.*

Що для тебе дружба?

- 1. Разом відпочивати.*
- 2. Можливість прийти на допомогу в будь-яку хвилину.*
- 3. Погоджуватися з усіма вадами і здобутками друга.*

Яких відповідей у тебе більше?

1. - Ти дивовижна людина! У школі ти спиш, прокидаєшся до життя за магічним словом «відпочинок, свобода».
2. - Ти забагато працюєш і не вмієш відпочивати. Навчись користуватися вільним часом і отримувати задоволення.
3. - Ти не просто любиш відпочинок - ти з нетерпінням його очікуєш, весь тиждень готуєшся до вихідних. Але в житті є щось більш важливе, ніж відпочинок! Не забувай про це.

Павлик і Оленка поверталися зі школи додому разом і голосно обговорювали похід у театр. Оленці все сподобалося, вона навіть домовилася з подружками знову піти в театр на прем'єру мюзиклу. Павлик не був у захваті, бо спектакль видався йому задовгим. Дорога пролягала повз універмаг і друзі враз спинилися, мов зачаровані, перед вітриною.

- У нашого Петрика в п'ятницю день народження. Він і тебе запросив, еге ж? Ти вже придумала, що йому подаруєш?

- Ще ні. А ти?

- Моя бабуся каже: «Дорогий не подарунок, дорога увага. Головне не забути і вчасно привітати зі святом, можна просто листівкою!».

- Ми з тобою, Павлику, грошей поки що не заробляємо, отож подарунок не може бути дорогим. А чим Петрик захоплюється, про що він мріє, ти знаєш?

- Петрик давно мріє про собаку.

- Ну, ні.

- А ще він загубив свій блокнот. Я можу йому подарувати новий. Дивись, у нашому магазині якраз щось подібне є...

- А якщо йому не сподобається малюнок на обкладинці?

- Подарунок - це завжди ризик!

Про те, як правильно ходити в гості

Оленка важко зітхнула:

- Не всі уміють правильно отримувати подарунки і правильно ходити в гості. Це справжнє мистецтво! Ось ти знаєш, як це робиться?

- Знаю, вибирати треба те, що може сподобатися другу, а не те, що подобається тобі. Я більше, Оленко, боюся того, як треба буде з незнайомими людьми за столом спілкуватися, куди ховати ноги і руки. Добре, як у Петрика на святі будуть тільки всі наші. А якщо й дорослі? З ними завжди складно. Знову якісь правила етикету вигадають...

- Не переживай. Я знаю, що за столом потрібно сидіти, спираючись на край тільки зап'ястком.

- А як правильно вибрати виделку і ніж? їх же може бути кілька видів?
- Тільки не на дні народження у Петрика!
- Ну, а все-таки?
- Про це є спеціальні книжки Не лінуйся і прочитай або ж візьми в шкільній бібліотеці «Етикет за столом».

одарунок не відкладають вбік, а розгортають, уважно розглядають, але не оцінюють. Вкрай невіжливо виявляти незадоволення подарунком. Якщо раптом він тобі не сподобався, не виказуй своїх емоцій, особливо в присутності всіх гостей, не ображай людину, яка дуже хотіла своїм подарунком принести тобі радість, витратила свій час і сили на пошук. Головне - не мовчи, скажи: «Дякую!». А якщо подарунок сподобався, не стримуй своїх емоцій! За українським етикетом їстівне (солодоці, фрукти) відразу пропонують всім гостям і ставлять на стіл. До речі, етикетку з ціною знімають, а от дарувати подарунок можна і в обгортиці. У подарунок можна вкласти привітальну листівку, підписану тобою особисто. Не варто дарувати домашніх тварин, і розповідати, як довго ти підбирав подарунок, бо сам мріяв про щось подібне. як складається незручне враження, що іменинник завдав тобі клопоту.

За столом не варто опиратися руками на бильце стільця сусіда: руки можна тримати на колінах; ноги краще зігнути під прямим кутом, а стопи ніг тримай паралельно. Вибери позу, яка буде зручною і естетично гарною, тримайся сантиметрів за 15 від стола.

Під час їди не відставляй лікті і не притискай їх занадто близько до тіла.

Будь розкутим, але пам'ятай правила користування столовими приборами.

1. Які важливі правила етикету в гостях забули назвати діти?

Які ти знаєш українські приказки і прислів'я про гостини?

3. Яке правило етикету в гостях здається тобі найважливішим?

Прочитай текст і дай відповіді на запитання

ПОВЕДІНКА ЗА СТОЛОМ

(уривки з «Енциклопедії юних джентльменів»)

Коли тебе запросили у гості, одягнися святково. Цим ти підкреслиш повагу до господарів.

До того, як увійти до оселі, ще раз зверни увагу на взуття, щоб не залишити після себе брудних слідів.

З усіма обов'язково привітайся.

Не розпочинай одразу бесіду, можливо, гості про щось розмовляли.

Якщо виникла пауза, то розпочни бесіду, в якій можуть взяти участь усі (погода, анекдот, спорт, фільм...).

Не відокремлюйся з кимось із друзів.

Не намагайся увесь час привертати увагу до себе.

Не помічай помилок господарів або когось із гостей.

Якщо у тебе зіпсувався настрій, приховай свій стан.

Без запрошення за стіл не сідай.

Не сідай боком до столу.

Не став лікті на стіл.

Якщо у сервіровці серед приборів є ніж і виделка: ніж тримай у правій руці, виделку у лівій.

Не відкушуй великі шматки.

М'ясо відріжай невеликими шматочками, з'ївши один шматок, відріжай наступний.

Не перекладай виделку у праву руку.

Страви, з якими можна легко впоратися без ножа, їж тільки за допомогою виделки.

Не вибирай кращий шматочок, бери той, що знаходиться ближче до тебе.

Страви з блюда набирай тільки окремою ложкою.

Не розмовляй з повним ротом.

Не помічай помилок господарів або когось із гостей.

Якщо у тебе зіпсувався настрій, приховай свій стан.

Без запрошення за стіл не сідай.

Не сідай боком до столу.

Не став лікті на стіл.

Якщо у сервіровці серед приборів є ніж і виделка: ніж тримай у правій руці, виделку у лівій.

Не відкушуй великі шматки.

М'ясо відріжай невеликими шматочками, з'ївши один шматок, відріжай наступний.

Не перекладай виделку у праву руку.

Страви, з якими можна легко впоратися без ножа, їж тільки за допомогою виделки.

Не вибирай кращий шматочок, бери той, що знаходиться ближче до тебе.

Страви з блюда набирай тільки окремою ложкою.

Не розмовляй з повним ротом.

Не розмахуй виделкою або ножом.

Не запитуй людину, коли у неї зайнятий рот.

Якщо поруч дівчина, звертай на неї увагу, usługовуй їй.

Прочитай текст і дай відповіді на запитання

Алан Олександр Мілн

ВІННІ-ПУХ

Одного дня знайомий уже нам ведмедик Вінні-Пух (чи просто Пух, як його часто звали для зручності) неквапливо прогулювався Лісом, мугичучи собі під ніс нову пісеньку. Він з гордістю наспівував цю пісеньку, бо сам її склав лише нинішнім ранком, поки робив перед дзеркалом свої щоденні Атлетичні Вправи. Річ у тім, що Пух хотів схуднути, стати атлетом, і тому він дуже старанно робив ранкову гімнастику. Він спинався на кінчики пальців, випростувався як тільки міг і в цей час співав так:

Тара-тара-тара-ра!

А далі, коли він нагинався, силкуючись дотягтися передніми лапками до носків задніх лапок, він співав так:

- Тара-тара... ох, мамонько! Трам-пам-па!

Отак і склалася пісенька.

Так от, мугичучи собі під ніс оцю пісеньку, Пух безжурно чимчикував лісовою стежиною й думав. А думав він про те, що було б, коли б він, Вінні-Пух, був би не Вінні-Пухом, а кимось зовсім іншим. Нараз він опинився перед піщаним пагорбком на березі річки, а в тому пагорбку була велика дірка.

- Ага! - сказав Пух. - (Трам-пам-пам, тірлім-пам-па!) Якщо я щось у чомусь тямлю, то дірка - це нора, а нора - це Кролик, а Кролик - це добра компанія, а добра компанія - це така компанія, де мене пригостять-почастують та ще й залюбки послухають мою пісеньку, і все таке інше (Тірі-тірі-тірлі-рі).

І він без зайвих слів нагнувся, просунув голову в дірку і гукнув:

- Агов! Чи є хто вдома? Замість відповіді з нори долинуло якесь шарудіння, а потім стало тихо.

- Я питаю: «Агов! Чи є хто вдома?» - повторив Вінні-Пух голосно-голосно.

- Нема! - відповів чийсь голос, а далі додав:

- І не треба так кричати! Я й першого разу чудово тебе зрозумів.

- Отакої! - сказав Вінні-Пух. - Невже так-та-ки нікого-нікогісінького нема вдома?

- Нікого-нікогісінького!

Тоді Пух витяг голову з дірки й задумався.

Він подумав так: «Все ж таки там хтось є, бо мусив же хтось сказати «нікого-нікогісінько-го!»».

І він знову засунув голову в дірку й сказав:

- Слухай, Кролику, а хіба то не ти?

- Ні, не я! - сказав Кролик, змінивши до невпізнанності голос.

- А той голос - хіба він не твій?

Тара-тара-тара-ра!

А далі, коли він нагинався, силкуючись дотягтися передніми лапками до носків задніх лапок, він співав так:

- Тара-тара... ох, мамонько! Трам-пам-па!

Отак і склалася пісенька.

Так от, мугичучи собі під ніс оцю пісеньку, Пух безжурно чимчикував лісовою стежиною й думав. А думав він про те, що було б, коли б він, Вінні-Пух, був би не Вінні-Пухом, а кимось зовсім іншим. Нараз він опинився перед піщаним пагорбком на березі річки, а в тому пагорбку була велика дірка.

- Ага! - сказав Пух. - (Трам-пам-пам, тірлім-пам-па!) Якщо я щось у чомусь тямлю, то дірка - це нора, а нора - це Кролик, а Кролик - це добра компанія, а добра компанія - це така компанія, де мене пригостять-почастують та ще й залюбки послухають мою пісеньку, і все таке інше (Тірі-тірі-тірлі-рі).

І він без зайвих слів нагнувся, просунув голову в дірку і гукнув:

- Агов! Чи є хто вдома? Замість відповіді з нори долинуло якесь шарудіння, а потім стало тихо.

- Я питаю: «Агов! Чи є хто вдома?» - повторив Вінні-Пух голосно-голосно.

- Нема! - відповів чийсь голос, а далі додав:

- І не треба так кричати! Я й першого разу чудово тебе зрозумів.

- Отакої! - сказав Вінні-Пух. - Невже так-та-ки нікого-нікогісінького нема вдома?

- Нікого-нікогісінького!

Тоді Пух витяг голову з дірки й задумався.

Він подумав так: «Все ж таки там хтось є, бо мусив же хтось сказати «нікого-нікогісінько-го!»».

І він знову засунув голову в дірку й сказав:

- Слухай, Кролику, а хіба то не ти?

- Ні, не я! - сказав Кролик, змінивши до невпізнанності голос.

- А той голос - хіба він не твій?

По-моєму, ні, - сказав Кролик. - По-моєму, він ні крапельки не схожий на мій!

- Чудасія! - сказав Пух.

Він знову витяг голову з дірки, трохи подумав, потому втретє засунув голову і сказав:

- Будьте ласкаві, скажіть, а де зараз Кролик?

- Він пішов у гості до свого друга Вінні-Пуха. Вони, знаєш, які друзі!

Вінні-Пух аж рота роззявив від подиву.

- Та це ж я! - сказав він.

- Хто «Я»? «Я» різні бувають.

- Це «Я» значить я, Вінні-Пух!

Тепер здивувався Кролик. Він здивувався ще дужче за Пуха.

- А ти в цьому певен? - запитав він.

- Цілком, цілком певен! - сказав Вінні-Пух.

- Ну, гаразд, тоді заходь!

І Вінні поліз у нору. Він пропихався, протискався, просувався і, нарешті, опинився в Кроликовій оселі.

- Твоя правда, - сказав Кролик, оглянувши його з голови до п'ят. - Це таки ти і є! Дуже радий тебе бачити!

- А ти думав - хто це?

- Ну, думав, мало хто може бути! Сам знаєш, тут, у Лісі, не можна пускати в дім кого попало! Обережність ніколи не завадить... А чи не час вже чимось підкріпитись?

Вінні-Пух завжди був охочий трохи підкріпитись, а надто годині об одинадцятій ранку, бо в цей час сніданок уже давно закінчився, а обід ще й не думав починатись. І, звісно, він дуже зрадив, коли Кролик став витягати тарілки та кухлики. А коли Кролик запитав: «Тобі чого до хліба - меду чи згущеного молока?» - Пух так схвилювався, що вигукнув: «І меду, і молока!». Правда, спохопившись, він хутенько додав, щоб не склалося думки, ніби він ненажера: «А хліба не треба! Навіщо зайвий клопіт?».

Після цього він замовк і мовчав довго-довго, тому що рот у нього був страшенно зайнятий.

Та ось він нарешті щось забуркотів, і голос у нього став солодкий, тягучий - ну просто як мед! - а далі підвівся з-за столу, від щирого серця потис Кролику лапку й сказав, що йому вже час іти.

- Так скоро? - ввічливо і здивовано спитав Кролик.

- Та бачиш, - знітився Пух, - я міг би побути ще трохи, якби ти... якби в тебе... - затаївся він і при цьому чомусь не зводив очей з буфета.

- Правду кажучи, - виручив його Кролик, - я й сам збирався піти погуляти.

- Ага! От і чудово! Тоді і я піду. Бувай.

- Ну що ж, бувай, якщо ти справді більше нічого не хочеш.

- А хіба є ще щось? — квапливо спитав Пух.

Кролик зазирнув у всі каструлі та горнятка й, зітхнувши, сказав:

- На жаль, нічого вже не лишилось.

- Я так і знав, - співчутливо сказав Пух і похитав головою. - Ну, прощай, мені треба йти. І він почав вилазити з нори. Він щосили тяг себе передніми лапками, він над силу штовхав себе задніми лапками, і поволеньки-волі на білий світ вистромився його ніс... далі вуха... далі передні лапи... далі плечі... а далі...

А далі Вінні-Пух закричав:

- Ох, мамонько! Я краще полізу назад! А ще трохи далі він закричав:

Ох, татоньку! Ні, краще полізу вперед. А ще, ще трохи далі він закричав:

- Ох, мамусю-татусю! Не можу ні вперед, ні назад!

Тим часом Кролик намірився, як і казав, піти погуляти, але побачив, що парадний хід його хатки затулений. Тоді він вискочив на вулицю чорним ходом і кругака підбіг до Пуха.

- Ти що - застряв? - спитав він.

- Н-ні, - відповів Пух, силкуючись говорити безжурним голосом. - Це я просто відпочиваю, думаю про се, про те і потихеньку співаю...

- Ану, давай мені лапу.

Вінні-Пух простягнув лапу, і Кролик став його витягати. Тяг він, тяг, смикав, смикав, аж поки Пух закричав:

- Ой-ой-ой! Боляче!

- Тепер ясно, - сказав Кролик. - Ти застряв.

- А все через те, - сердито сказав Пух, - що дехто робить такі вузькі парадні двері.

- Ні, - строго сказав Кролик, - все через те, що дехто надто ласий до меду. І за столом, - сказав Кролик, - мені весь час здавалося, що хтось із нас надто багато їсть. І хоч я, - сказав Кролик, - із ввічливості мовчав, проте добре знав, що той «дехто» - не я. А тепер, - сказав Кролик, - нічого вже не вдієш, треба кликати Крістофера Робіна.

(Переклав Анатолій Костецький)

Яких помилок припустився Вінні-Пух у гостях? Чи доводилося тобі бути в ситуації Вінні-Пуха? Як ти виплутувався з неї?

Кого в описаній ситуації можна вважати ввічливим персонажем?

Назви правила етикету для того, хто дарує подарунок.

2. Назви правила етикету для того, хто приймає подарунок.

Як правильно знайомитися? Назви правила етикету.

Тобі дарують на день народження книжку, яка у тебе вже є. Подякуй, дотримуючись етикетних норм, так, щоб виявити свою доброзичливість і не образити того, хто подарував.

Уяви, що ти довго шукав подарунок своєму другу. Якими словами ти будеш супроводжувати свій дарунок? Якими словами має відповісти тобі ДРУГ?

На твій день народження прийшли незнайомі між собою твої друзі. Як ти їх познайомиш? Які слова скажеш?

Як правильно сервірувати святковий стіл?

На святковому столі дуже далеко від тебе стоїть твоє улюблене печиво. Як попросити у сусіда подати його тобі?

2. На святкуванні дня народження тебе запрошує танцювати хлопчик, а у тебе в руках печиво.

3. На дні народження друга з тобою хоче познайомитися дівчинка, якій ти не дуже симпатизуєш. Але ж ти вихований хлопчик! То що ж робити?

4. Пригадай ситуації, в яких ти колись розгубився, бо не знав правил етикету. Як ти нині відреагував би на них?

1. У тебе за святковим столом упала виделка. Твої дії?

2. Тобі на день народження подарували дві однакові книжки. Твої дії?

3. Як правильно вибрати подарунок, щоб він став виявом твоєї поваги: а) до однокласника; б) до дорослої людини?

1. Розроби запрошення на святкування свого дня народження.

2 Розроби запрошення на святкування дня іменинника в класі.

3. Які деталі відрізнятимуть ці види запрошень?

Запитання і завдання для самоперевірки

- Як ти привернеш увагу свого співрозмовника до того, що ти говориш? Назви правила ведення бесіди.
- Оціни спілкування героїв твого улюбленого мультиплікаційного серіалу. Що їм заважає і допомагає?
- Назви формули мовного етикету для висловлення вдячності.
- Порадь товаришу, як йому правильно спілкуватися з незнайомими людьми на вулиці.
- Утвори початок діалогу з хворим другом, якого ти прийшов провідати.
- Напиши листа своєму однолітку в Росію і розкажи про свій клас, своїх друзів.

Отже.

УРОЧИСТІСТЬ – різноманітні урочисті заходи, дії та відзначення якихось знаменитих дат, подій тощо.

Поводження під час торжеств.

1. Одяг підбирайте відповідно до свята.
2. Будьте пунктуальними.
3. Залиште свій поганий настрій вдома.
4. Спробуйте перейнятися загальним настроєм свята.
5. Не заважайте іншим.
6. З повагою та подякою ставтеся до організаторів свята.

Діти, урочистості та святкування супроводжуються здебільшого видовищами, бенкетами, розвагами, співами та танцями. Ось і наші Смішарики вирішили піти на святковий вечір.

Поводження під час вечору - відпочинку.

1. Вечір організований для всіх, усі повинні брати в ньому участь і кожному необхідно спілкуватися з усіма.
2. Ні в якому випадку не можна, посилаючись на втому, відмовляти одному, щоб одразу після цього піти танцювати з іншим.
3. Не відмовляйте в танці тому хлопчику, який погано танцює.
4. Під час танцю хлопчики повинні «вести» свою партнершу, але пам'ятати при цьому, що ви в залі не самі.

5. Після того, як танець завершився, хлопець ніколи не повинен залишати свою «даму» посеред залу, а обов'язково провести її до місця.
6. Запросивши «даму», необхідно протанцювати весь танець.
7. Не варто танцювати «до упаду». Краще пропустити один

Громадські місця. Поведінка в музеї, бібліотеці та магазині.

Відвідування громадських місць обумовлює необхідність для відвідувачів дотримувати певних правил.

Які ж правила поведінки ми повинні з вами знати відвідуючи такі громадські місця як магазин, музей та бібліотеку?

Для того, щоб відвідування музею стало для вас приємною подією і, одночасно, не зіпсувало настрою тим, хто буде поряд, необхідно дотримуватися певних правил.

Збираючись до музею, необхідно спланувати свій час так, щоб не було потрібно нікуди поспішати. Краще за все для відвідин музею виділити цілий день. Головною вимогою до одягу, у якому ви підете до музею, є охайність. Ваше вбрання не повинно бути пожмаканим, а черевики брудними. Одягати, йдучи до музею, спортивний костюм або кросівки є ознакою відсутності гарних манер.

При вході до кожного музею є гардероб, де відвідувачі залишають верхній одяг. У багатьох музеях на ваше взуття зверху необхідно надягти спеціальні тапочки.

Розглядаючи експонати музею, необхідно дотримуватися тиші, щоб не заважати іншим.

Бажано бути стриманим, не висловлювати своє захоплення або засудження стосовно побаченого словами, жестами або мімікою.

Розмовляти необхідно спокійно і неголосно. Можна півголосом обговорити побачене, поділитися враженням зі своїми супутниками. Ні в якому разі не можна сперечатися.

Підходити дуже близько до інших відвідувачів вважається невихованим. Також непотрібно дуже близько підходити до експонатів, закриваючи їх для інших відвідувачів, торкатися їх руками. Деякі твори (картини і скульптури великих розмірів) краще розглядати на відстані.

У випадку застуди краще утриматися від відвідин музею, оскільки нежить і кашель будуть заважати вам та іншим відвідувачам.

Бібліотека

Не дуже звичним місцем проведення свята є бібліотека. Як це не дивно, проте саме бібліотека – найприйнятніше місце для урочистостей з нагоди ювілею знаного письменника чи популярного видавництва. У бібліотеці святкують День писемності чи

День української мови, там відбуваються вечори поезії та зустрічі з відомими людьми.

Свято в бібліотеці розраховане на невелику кількість гостей. Бібліотека – це дім

мудрості, а мудрості пасує стриманість почуттів, поміркованість, зосередженість. Тому хоч свято годі уявити без веселощів та жартів, у приміщенні бібліотеки їх виявляють стримано.

Під час літературних вечорів часто звучить музика: перевагу віддають класичним чи народним творам у камерному, тобто призначеному для невеликого приміщення і

нечисленної аудиторії, виконанні. Пам'ятайте, навіть якщо таку музику ви слухати не звикли, у жодному разі не можна заважати іншим.

Вельми неввічливо під час виконання музичного твору підвестися й вийти (ця порада стосується й відвідання театру, концертної зали, консерваторії). Потрібно дочекатися перерви (антракту).

Книги в бібліотеці потрібно брати акуратно, не загинати сторінок, бо це є виявом вашої вихованості. Якщо книжку тобі видали в читальному залі – тихо сядь за вільний стіл.

Читай книжку не вголос. Не висловлюй своє захоплення або незадоволення вголос

Магазин

Останнім часом не дивина, коли свято відбувається у великому магазині чи в

торгівельному центрі. Такі заходи пов'язані здебільшого з рекламою. Розважаючись Перш ніж зайти до магазину, залиш собаку у відведеному для цього місці. Заходити до магазину із собаками суворо заборонено. Із магазину зазвичай виходять покупці з покупками. Як правило, у них важкі сумки, тому притримай вхідні двері і пропусти тих, хто виходить, а вже потім заходь до магазину.

Ніколи не торкайтеся речі на полицях, аби не забруднити чи не зіпсувати їх.

Якщо збираєтесь щось придбати, зверніться до продавця чи консультанта, який

відповість на всі ваші запитання. Коли вже ти визначився з покупкою, то чітко їх

сформулюй продавцеві, а гроші потрібно приготувати заздалегідь, щоб не затримувати продавця та інших людей у черзі.

Відвідуючи магазин з батьками, пам'ятайте: дуже невихованими здаються діти, які канючать чи вередують, випрошуючи щось купити собі.

Відвідувачам супермаркету варто пам'ятати, що не можна розгортати крам, доки не заплатите за нього. Не бажано розглядати чи приміряти покупки просто на вулиці.

У магазинах є куточок покупця, де можна ознайомитися з правилами того чи того торгівельного закладу. Якщо ви вже самостійний покупець, обов'язково перегляньте їх.

Будь ввічливим із працівниками магазину і завжди дякуй за гарне обслуговування.